

Fotografie Marcel Bakker | Tekst Ditty Eimers

Jong & illegaal

SLAPEN ONDER BOMEN, TUSSEN DRUGSVERSLAAFDEN EN IN EEN BUIS OP EEN BOUWPLAATS. VIER ILLEGALE KINDEREN OVER HUN LEVEN VOL ONZEKERHEID. 'IK VOEL ME NET EEN PINGPONGBALLETJE DAT NIEMAND WIL.'

HEVIEN (10). 'IK BEN IN DOKKUM GEBOREN, TOEN WAS IK AL ILLEGAAL. OP MIJN 4DE VERTROKKEN WE NAAR DUITSLAND, OMDAT MIJN MOEDER ERG ZIEK WERD. ZE KON DAAR NAAR HET ZIEKENHUIS. OP EEN NACHT KWAM DE POLITIE ONS HALEN. WE MOESTEN TERUG NAAR NEDERLAND EN KWAMEN IN TER APEL TERECHT. MAAR DAAR MOCHTEN WE NIET BLIJVEN. MIJN VADER EN MOEDER WISTEN NIET WAAR WE NAARTOE MOESTEN EN TOEN HEBBEN WE ONDER EEN BOOM IN EEN PARK GESLAPEN. DAARNA GINGEN WE TERUG NAAR DUITSLAND, MAAR NA EEN WEEK WERDEN WE TERUG NAAR DE GRENS GEBRACHT. DE POLITIE ZEI DAT NEDERLAND ONS TERUG WILDE, MAAR DAT WAS NIET ZO. NU WONEN WE IN EEN KAMER IN EEN NOODOPVANG IN ROTTERDAM. HOE HET VERDER MOET, WEEET IK NIET. IK VOEL ME NET EEN PINGPONGBALLETJE DAT NIEMAND WIL HEBBEN.'

DE OUDERS VAN HEVIEN ZIJN GEVLUCHT UIT SYRIË. OMDAT ZE EEN TIJDJE IN DUITSLAND ZIJN GEWEEST, KOMEN ZE NIET IN AANMERKING VOOR HET GENERAAL PARDON.

ARIF (13). 'OP MIJN DERDE BEN IK IN NEDERLAND GEKOMEN, MET MIJN OUDERS EN MIJN ZUS. SINSDIEN BEN IK ZESTIEN KEER VERHUISD. HET ERGSTE WAREN DE MAANDEN DAT IK ALLEEN MET MIJN ZUS IN EEN CARAVAN WOONDE. IK WAS TOEN 8 JAAR. WE WOONDE DAARVOOR IN EEN ASIELZOEKERSCENTRUM IN VOORTHUIZEN. IK LAG NOG TE SLAPEN TOEN EEN POLITIEAGENT ME WAKKER MAAKTE. WE WERDEN MET HET HELE GEZIN OP STRAAT GEZET, OMDAT ER IETS MIS WAS GEGAAN MET ONZE ASIELAANVRAAG. HET WAS TE GEVAARLIJK OM BIJ ELKAAR TE BLIJVEN, ZEI MIJN VADER. HIJ VOND EEN CARAVAN VOOR ONS IN ZWOLLE. KENNISSEN KWAMEN ETEN BRENGEN, MAAR MIJN ZUS EN IK DURFDE NIET NAAR BUITEN OMDAT WE BANG WAREN OM ONTDEKT TE WORDEN. MIJN OUDERS HADDEN ONS NIET VERTELD WAAR ZE NAAR TOE GINGEN. ZE SLIEPEN OP STATIONS EN OP STRAAT, HOORDE IK LATER. IK RAAKTE HELEMAAL GESTREST. NIET WETEN WAAR JE OUDERS ZIJN, IS VRESELIJK ENG.'

DE OUDERS VAN ARIF ZIJN VLUCHTELINGEN UIT AZERBEIDZJAN. AANVRAGEN VOOR ASIEL EN GENERAAL PARDON WERDEN AFGEWEEZEN, ER LOPEN NOG BEZWAARPROCEDURES. ZE WONEN IN EEN ASIELZOEKERSCENTRUM IN LEERSUM.

SAFAROVA (18). 'SAMEN MET MIJN MOEDER HEB IK DRIEËNHALF JAAR IN DE PAULUSKERK IN ROTTERDAM GEWOOND. NAAST ONS SLIEPEN DRUGSVERSLAAFDEN. 'S NACHTS SCHREEUWDE ZE, OF ZE GOOIDE FLESSEN DOOR DE KAMER. IN DE DOUCHES EN DE WC'S LAGEN GEBRUIKTE SPUITEN. SOMS LAG ER IEMAND BEWUSTELOOS IN DE WC. OP EEN KEER DEED IK DE DEUR OPEN EN KEEK IK RECHT IN HET GEZICHT VAN EEN MAN MET ROLLENDE OGEN. HET BLOED SPATTE UIT ZIJN ARM, ZO OP DE SPIEGEL EN OP DE MUREN. NU WONEN WE IN EEN KAMERTJE VAN 3 BIJ 4 IN EEN NOODOPVANG. IK VOLG EEN OPLEIDING VOOR SECRETARESSE, MAAR ALS IK IN DE TRAM ZIT, BEN IK ALTIJD BANG DAT IK WORD OPGEPAKT EN HET LAND WORD UITGEZET.'

DE MOEDER VAN SAFAROVA (18) IS VLUCHTELING UIT ARMENIË. HAAR ASIELAANVRAAG WERD AFGEWEEZEN.

LI (17). 'OP EEN DAG STONDEN MIJN MOEDER, MIJN BROERTJE EN IK OP STRAAT: UITGEPROCEDEERD. WE SLIEPEN OP DE GEKSTE PLEKKEN: IN EEN BETONNEN BUIS OP EEN BOUWPLAATS, IN EEN TENT EN VERSTOPT IN EEN MOSKEE. UITEINDELIJK BELANDDEN WE IN EEN BUSHOKJE BIJ HET CENTRAAL STATION IN ROTTERDAM. UIT WANHOOP BEN IK NAAR DE POLITIE GESTAPT. ZE BRACHTEN ONS NAAR EEN NOODOPVANG, ONZE 24-STE SLAAPPLAATS. DE VOLGENDE OCHTEND WERD IK WAKKER VAN HET GEKRIJS VAN MIJN MOEDER. POLITIE. IK WIST METEEN: NU BEN IK DE LUL. MIJN MOEDER WERD NAAR HET LEGER DES HEILS GEBRACHT, MIJN BROERTJE EN IK MOESTEN NAAR EEN PLEEGGEZIN. HET GING HELEMAAL FOUT MET MIJ EN IK KWAM BIJ JEUGDZORG TERECHT. DAAR HEB IK VIER JAAR GEWOOND. IK HEB STEEDS GEZEGD DAT IK BIJ MIJN MOEDER WILDE WONEN. DAT MOCHT NIET, ALLEEN MAAR OMDAT ZIJ GEEN HUIS HAD. IK BEGRIP NOG STEEDS NIET DAT DE KINDERRECHTER HET GOED VOND DAT WE UIT ELKAAR WERDEN GEHAALD.'

DE CHINESE MOEDER VAN LI VLUCHTTE ACHT JAAR GELEDEN MET HAAR KINDEREN NAAR NEDERLAND. KORTGELEDEN KREEG ZE EEN VERBLIJFSVERGUNNING EN WERD HET GEZIN HERENIGD.